



ASLI KARCIOĞLU ÖNDER

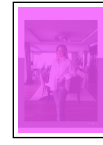
Bu ayki kapak konuğumuz İzmir'in saygın ailelerinden Tülay ve Emre Karcioğlu'nun kızları, ressam ve yazar Aslı Karcioğlu Önder.

Aslı'yla İzmir The Port Residance'daki stil sahibi evi ve resimleri, pianosu, antika objeleri ile daha içeri girer girmez sizi kucaklayan atölyesinde Yunus Emre Çınar'ın objektifinden çok keyifli bir çekim gerçekleştirdik. Aslı zarif, kültürlü, yaptığı her işte son derece detaycı ve yaratıcı, elinin değdiği herşeye can katan başarılı bir insan. Ayrıca karşı tarafa müthiş saygılı ve duyarlı oluşuyla, kalite ve asaletin asla tesadüf olmadığını, aileden geldiğinin, sonradan öğrenilmediğinin müthiş bir örneği. Aslı, yaklaşık bir yıl evvel özgün resim ve yazılarını, klasik müzik eşleşmeleriyle derinleştirerek, içine felsefe, psikoloji, kadim kültürler, tasavvuf, bilinçli farkındalık gibi farklı disiplinlerden edindiklerini harmanladığı hem bir başucu kitabı, hem bir masa oyunu, hem de içinde egzersizleri olan interaktif üç aşamalı bir içsel yolculuk kitabı tasarladı.

Bu kitap, notaların renklere, renklerin kelimelere, kelimelerin duygulara dönüştüğü, tüm duyularınıza dokunarak sizi kendinize davet eden bir İÇSEL YOLCULUK. "Siz hiç kendinizle buluştunuz mu?" ve "Sen Sor Kalbin Konuşsun" Kart Destesi ve Kılavuzu'yla tanıştığımda ben çok etkilendim. Bu sayıda sizlerle hem bu eşsiz deneyimimi paylaşmak ve hem de sevgili Aslı ve kitabı "SİZ HİÇ KENDİNİZLE BULUŞTUNUZ MU?" ile sizleri tanıştırmak istedim.

Şimdi huzurlarınızda Aslı Karcioğlu Önder.

İnci Koparan



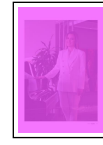
**Seni tanıyalım?**

Dört nesil İzmirli bir ailenin kızıyım. İzmir’de doğdum, büyüdüm. Bilkent Üniversitesi Fransızca ve İngilizce Mütercim-Tercümanlık bölümünü bitirdim. San Francisco Berkeley Üniversitesi’nde pazarlama eğitimi aldıktan sonra İzmir’e döndüm. 2,5 yıl özel bir sektörde çalıştım. Bu dönemde kendimi yeniden şiirler ve yazılar yazar, bir şeyler çizerken buluyordum. İçimde çok güçlü bir his sanatı çağırıyordu. İç sesimi dinledim. İşten ayrıldım. İzmir’de “Gülperin Sertdemir” atölyesine yazıldım ve ilk resim çalışmalarına orada başladım. 2002 yılında evlenip İstanbul’da yaşamaya başlayınca resim çalışmalarına Salih Keleş ve Aslı Açıkgöz Atölyelerinde devam ettim. İzmir ve İstanbul’da çeşitli sergilere katıldım. 2007 yılında oğlumuz Can, dünyaya geleceği zaman yeniden İzmir’e taşınma kararı aldık. İzmir’de bu kez çalışmalarına Serdar Leblebici atölyesinde devam ettim.

Kendi atölyeni ne zaman açmaya karar verdin?

Atölyelerde çalışırken, bir süre sonra haftada üç gün yaptığım resim çalışmalarını artık bana yetmeye başlamıştı. Ben her günümü resim yaparak geçirmek istiyordum. Bu sebeple 2013’de uzun yıllardır hayalini kurduğum kendi atölyem ‘Kar Sanat’ı açtım.





**‘Kar Sanat’ı açtıktan sonraki süreç nasıl gelişti?**

Atölyemi açmak benim için bir başlangıçtı. Her atölyeye gidiş bir arayış. Her arayış “kendime” doğru attığım bir adımdı. Tüm gün kendimle kalabileceğim yeni bir keşif alanım olmuştu.

Sergiler devam etti mi?

2014’de Serdar Leblebici Atölyesi ile Paris ‘Galerie Art et Miss’ resim sergisi, 2015’te Eskişehir, Atatürk Kültür Sanat ve Kongre Merkezi ‘nde ‘Küçük Şeyler’ sergisi, 2016 yılında Ahmed Adnan Saygun Sanat Merkezi (AASS-M)’de, İzmir Uluslararası Sanat Bienali’ne katılmaya hak kazandım. 2017’de Paris’te ‘Galerie Art et Miss’de ‘Küçük Şeyler’ sergisine katıldım.

2018 yılında ‘Bir Mesajınız Var’ adlı ilk kişisel sergin çok ses getirdi.

2018 yılında ‘Bir Mesajınız Var’ adlı ilk kişisel sergin çok ses getirdi. Ondan 1 yıl sonra Louvre Müzesinde, (SNBA) Paris Uluslararası Plastik Sanatlar Sergisi’ne katılmaya hak kazandığınızı biliyorum. Bundan biraz bahsetsene?

2019’da Carousel du Louvre Müzesi’nde her yıl düzenlenen Société Nationale des Beaux-Arts (SNBA), Paris Uluslararası Plastik Sanatlar Sergisi’ne Türk Delegasyonunu temsilen katılmak benim için çok anlamlıydı.





Türk Delegasyonu başkanı değerli Nur Hilal Harsa'nın önderliğinde davet edilmiş olmak çok onur vericiydi. İçerideki büyüleyici atmosfer, eserlerin sergilenişi ve eşsiz güzelliği, onlarla hem yan yana ve hem de Türkiye'yi temsilen orada olmak çok heyecan vericiydi.

Yıllardır sergilerini ve resim çalışmalarını takip ederken, 2022 yılının ilk aylarında bir sürpriz yapıp "Siz hiç kendinizle buluştunuz mu?" çok özel bir kitapla ortaya çıktın ve farklı bir yanınla bizleri tanıştırdın. Böyle sıra dışı bir kitap yazma fikri nasıl ortaya çıktı?

Atölyem de çalışırken babam sıklıkla yanıma uğrardı. Kendisi İTÜ

mezunu, yüksek mimar-mühendis. Hem sanatçı hem mühendis yaklaşımıyla bana yaptığı yorumları çok önemserdim. Ziyaretlerinde onunla, yazdıklarımı ve resimlerimi paylaşırdım. Resimlerimin bir hikayesi olması onun çok hoşuna gider, müzik, resim ve yazıyı bir araya getirmemi çok anlamlı bulurdu. Bütün bunları bir araya toplayacağım bir kitap yazmamın çok değerli olacağını söylardı. Babam kalbime bu tohumu 2014 senesinde atmıştı. Ben de yıllarca içimde bu fikri büyütmiş tablolarıma yazılar yazmaktan vazgeçmemiştim. Ama ancak 2020 Temmuz ayında vefatından sonra, birlikte kurduğumuz bu hayali gerçekleştirmek üzere adım atmaya karar verdim.

Asıl baban vesile olmuş o zaman bu kitabı yazmanıza öyle anlıyorum?

Aslında ilk tohumu atan babamdı. Daha sonra, arkadaşım Sinem Özusta'nın "ozbeoz" bloguna yazdıklarım ve instagramda, kişisel sayfamda paylaştığım resimlerin altına yazdığım yazılar, arkadaşlarımdan bazen de çok uzaktan tanıdığım kişilerin ilgisini çekiyor, çok etkilendiklerini ve daha çok yazmam gerektiğini söylüyorlardı. Aldığım bütün bu samimi yorumlar beni çok yüreklendirdi ve birilerine ışık olabilme ihtimalimi düşündürdü. Babamın yıllardır söyledikleriyle de örtüştü. Hayatta hiçbir şeyin tesadüf olmadığına ve yaşamın bana bir şeyler söylemeye



çalıştığına inandığım için de artık zamanı gelmiş diye düşündüm.

Yazma sürecin nasıl gelişti?

Yazma sürecim pandemi dönemine denk geldi. Bu zamanlama açısından benim için bir fırsat oldu... Yıllardır ilgi duyduğum alanlarda felsefe, psikoloji, kadim öğretiler, bilinçli farkındalık, tasavvuf, Jungien Rüya Okulu, gibi pek çok alanda konusunda çok değerli hocalardan online eğitimler almaya başladım. Kitabıma da bu süreçte öğrendiklerimi kendi süzgecimden geçirerek aktardım.

“Siz hiç kendinizle buluştunuz mu?” çok iddialı bir isim. Bu isim nasıl doğdu?

Atölyemde kendimle baş başa kaldığım zamanlarda yazdığım şiirler, yazılar, yaptığım resimler, müziğin hiç eksik olmadığı, kendimle buluştuğum o kıymetli anlardan aldığım ilhamla, yüzlerce “ben”i tanıma fırsatı buldum. Bunlar beni bana anlatan, beni bana yakınlaştıran çok kıymetli süreçlerdi. Bu yolculuğumu tek bir cümleyle anlatsam ve bu okuyana da ayna olsa diye düşündüğümde, yıllar önce her yere yazdığım o soru, kitabın bugünkü ismi olarak ortaya çıktı. Adı aslında çok önceden belliymiş meğer...Sadece yazılacağı zamanı bekliyormuş.

Bu kitap tek başına değil yanında gelen kartları ve kılavuzuyla üçlü bir set. Biraz bahseder misin?

Bugüne kadar bende iz bırakan, beni büyüten, bana ilham veren her şeyi içine kattığım, özgün resim-yazı ve klasik müzik eşleşmeleriyle, okuyucuyu “kendilik” arayışına çıkaracak hem bir başucu kitabı, hem bir masa oyunu, hem de içinde interaktif egzersizleri olan 3 aşamalı bir içsel yolculuk.

“Sen Sor Kalbin konuşsun, kart destesi ve kılavuzu nasıl doğdu? Kitabı nasıl eklendi?

Aldığım eğitimler sonucu; bir yüzleşme, bir karşılaşma olmadan, yaralarımıza dokunmadan, eksikliklerimizi bilmeden, hediyelerimizi fark edemeyeceğimiz gerçeğini anlayınca “Siz Hiç Kendinizle Buluştunuz mu?” kitabının tek başına eksik kalacağını düşündüm. Eğer yazılanlar okuyana şifa olacaksa, o karşılaşmaları ve kendilik yolculuğunu deneyimleyebilecekleri bir alan yaratmam gerekti. Bu sebeple yolculuğun tamamlayıcısı olan bu iki durağı da kitabıma ekledim. Böylelikle “Sen Sor Kalbin Konuşsun” kart destesi ve kılavuzu doğdu.

Bu daha önce yapılmamış, başka örneği olmayan bir başucu kitabı hatta kılavuzu da diyebiliriz değil mi?

Evet bu sebeple deneyimli pek çok kişinin önerisiyle kitabımın patentini almak için girişimde bulundum.

Bu kitabın aynı zamanda bir masa oyunu olduğundan bahsettin. Bu oyunu hangi amaçla tasarladın?

Oyun oynamanın her yaşın ilacı olduğu inancıyla, kabilelerdeki çember kültürünü, bugüne uyarlayarak, teknolojinin bizi çok fazla içine aldığı dijital bir çağda aile ve arkadaş ilişkilerimizi güçlendirmek, birbirimize daha çok yakınlaştırmak, eğlenirken de şifalandırmak istedim.

Hep bir şifa olması niyetiyle tasarladığın bu içsel yolculuğun sana göre en fazla şifalandırıcı yanı nedir?

Kişinin yolda kendisiyle karşılaşması ve ışığını fark etmesiyle, gücünü kendi içinden alarak şifalanma sürecinin başlaması ve kitabın içine yüklediğim kelimelerin olumlu enerjisi ile benzer titreşimdeki

özgün resimlerin aynı frekansta titreşen klasik müzik besteleriyle buluşması, karşılaşanı sarmalayarak şifalandıracağına inanıyorum.

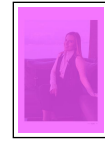
Bunu okuyorsan,
o zaman bil ki
bu kitap sende
var olanı ortaya
çıkarmaya geldi.

Bu kitabı yazarken vermek istediğin mesaj neydi?

“Bunu okuyorsan, o zaman bil ki bu kitap sende var olanı ortaya çıkarmaya geldi. Çünkü emin ol “senin ışığın parlamadan bu dünya bir eksik kalacak” diyor ve onları KENDİLERİNE uzanan 3 aşamalı bir yolculuğa davet ediyorum.

Hem tablolar hem de kitaptaki resimlerinde gözlerin öne çıktığını ve her seferinde bize bir şeyler anlattığını görüyoruz. “Eye to Soul” adını verdiğin oluşumun bununla bir bağlantısı var mı?

İnanıyorum ki bir insanın duygusunu onunla tek kelime etmemiş olsanız bile gözlerinden okuyabilir, kalbine yaklaşılabirsiniz. Çünkü “GÖZDEN KALBE” giden bir yol olduğuna inancım çok güçlü. Zamansız anlara YOLCULUK yaparken o duygulardan aldığım ilhamla, kalbimden çıkan resim, yazı, şiir ve tasarımlara “EYE TO SOUL” adını vermem bundandır.





Kitap tükenmez bir kaynak. Her geçen gün daha fazla ilgi görüyor çeşitli kurumlarda kitabını anlatmak ve uygulamak üzere söyleşilere katılıyorsun. İleride bu faaliyetler eğitimlere evrilebilir mi?

İlham öyle tükenmez bir kaynak ki akan aktığında neler ortaya çıkar bilinmez. Öğrendiğim, biriktirdiğim her ne varsa onu bir şekilde paylaşmayı isterim. Bunun bendeki karşılığı daha çok deneyimsel bir yolculuğun içindeki sonsuz bir arayış... O sebeple adı ne olur bilemiyorum.

Yazmaya devam edecek misin?

Her zaman. Yazmak benim şifam.

Kitap yazmaya?

Bu bir kitap mı olur yoksa adı henüz hiç konulmamış bambaşka bir şey mi bilemiyorum.

Kitabının ilk ve son okumasını kim yaptı?

Kitabımın ilk ve son okumasını dört dil bilen, İzmir Amerikan Kız Koleji mezunu, bilgisine ve Türkçesine çok güvendiğim annem Tülay Karcıoğlu yaptı. Annem iyi bir okurdur. Bu kitabı ondan başkasına emanet edemezdim. Bu kadar yakınım, bu çalışmayı bu kadar titizlikle yapacak başka biri daha olamazdı. Bu benim en büyük şansım oldu. Yabancı kelimeleri kullanmamam, olumsuz bir kavramı bile olumlu kelimeler seçerek anlatmamı önererek kitabın frekansını yüksek tutmam için beni yönlendirdi. Kişiliğindeki zarafet ve güzelliği kitabıma nezaketle yansıttı.

Hayranlıkla izlediğim bir anne kız ilişkiniz var. Biraz annenizi senden dinlesem?

Aslında annemi en iyi tarif eden kelime benim için dengedir. Hayatımda onun kadar her şeyi kararında yapan, davranış ve tutumlarında

aşırılıkları olmayan, kendini büyütme, her an geliştirmeye açık, yeni bir şeyler öğrenmeyi çok seven, sakin, hiçbir zaman ve hiçbir koşulda sesini yükseltmeyen birini daha tanımadım. Her daim güçlü maneviyatı, koşulsuz sevgisi, değerli oluş haliyle benim tek rol modelim olmuştur.

Anneniniz nasıl davranan bir kişiydi ki ilişkiniz bu kadar sağlam temeller üzerine kuruldu?

Saygının çok önemli olduğuna inanıyorum. Saymadığın hiçbir şeyi gerçek anlamda sevemezsin. Ve güçlü bir temel kuramazsın. Koşulsuz sevgiyle beslenen ama saygı ve güven üstüne kurulu bir ilişkimiz var annemle...

Ama inanıyorum ki asıl farkı yaratan, bu sevgiyi annemin aktarış biçimi...

Bu nasıl oluyor? Dersen. Her koşulda nezaket, zarafet, sevgiyle değerli olanı ilişkiye katabilmesi, ihtiyacımız olan kişisel alanı koruyabilmesi... Bunlar da tabi ona duyduğum saygı, sevgi ve güveni her geçen gün katlıyor. Aynı zamanda adalet duygusu güçlü bir yapısı olduğu için bana birçok konuda ayna tuttuğunu, yol gösterdiğini söyleyebilirim.

Baban nasıl bir karakterdi?

Babam herkesi olduğu gibi kabul eden, kalbini, bilgisini, sahip olduğu her şeyi koşulsuzca sunan dünyanın en gönlü zengin insanıydı. Hırsları hiç olmadı. Hep sevdiğim şeyleri yapmam konusunda beni yüreklendirdi. Kalbime en güç durumlarda bile şüphe koymama izin vermedi. Her koşulda bana kanat oldu. Onu çok özleyorum.

Bende... Merak etme babalarımız mutlaka bizi hissediyor.

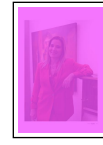
Sanatsal yeteneği çok fazla olan bir aileniz var. Eşin Tolga Önder kitabın grafik tasarımlarını yaptı. Aynı zamanda eşin ve oğlun enstrüman çalıp, söylüyorlar. Biraz bahseder misin?

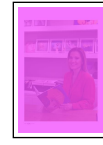
Eşim, Boğaziçi Ekonomi mezunu, farklı alanlarda becerileri olan biri. 8 yıl önce İzmir'de "Two Cups" adıyla üçüncü dalga bir cafe açtı. Kendisi aynı zamanda bilgisayar programcısı, web ve grafik tasarımcısı. Kitabımın grafik tasarımını da o yaptı. Müzik de onun diğer bir ilgi alanıdır... Gitar, piyano, bateri çalıp şarkı söyler.

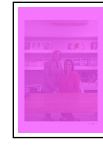
Can, müzik ve resim yapılan, yazılar şiirler yazılan bir eve doğdu. Sanatın içinde büyüdü. Piyano bateri çalıyor. Kendine has rengi olan duygulu ve güzel bir sesi var. İzmir Amerikan Koleji'nde Lise 1 de okuyor. Okulunun Rock Orkestrası'nın piyanisti ve solisti.

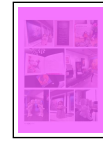
Şahane. Öncelikle terbiyesine hayran kaldığım ama aynı zamanda özel yetenek ve özellikleri olan çok iyi yetişmiş bir çocuk Can. Ailelere izleyecekleri bir yol önerebilir misiniz?

Can duygusal zekâsı yüksek, sevgileri güçlü bir çocuk. Bu Allah'ın ona bahsettiği bir hediye... Bizim ilişkimizde benim payıma düşen ise; her zaman eşitlik ilkesiyle hareket etmek. En dikkat ettiğim şey, şimdi boyumu geçmiş olsada, küçüklüğünden beri konuşurken onun seviyesine gelip göz teması kurmak ve anlattıklarını can kulağıyla dinlemek oldu. Belki biraz da çocuksu ruhumdan kaynaklı, günlük hayatta asla olmaz diyeceğimiz şeylerin hayalini kurup başka diyarları keşfetmek ikimize de çok eğlenceli gelmiştir. Hele ki gece ritüellerimiz, bizim Can ile 11 yaşına kadar her akşam yaptığımız, en sevdiğimiz, kendimize dışardan











bakabilme becerimizi geliştiren, dış dünyaya mukavemet kazandıran, birbirimize sırayla soru sorup cevapladığımız paylaşımlarımızdı. Bu ritüelimizin, ondaki bilinçli farkındalık ve adalet duygusunu geliştirdiğine, bugün ilişkilerinde kurduğu empati duygusuna müthiş katkı sağladığına inanıyorum.

Boş vakitlerinizde Tolga ve Can ile neler yapmaktan hoşlanırsınız?

Bildiğin gibi, salonumuzun bir bölümünde müzik aletleri var. Birlikte enstrüman çalıp şarkı söylüyor, dans ediyoruz. Eski klasik yabancı filmler izliyor, onlar hakkında tartışıyoruz. Kitabımın kartları üzerinden duygularımıza, bakış açılarımıza şahitlik ediyoruz.

Aslı'cım bir günün nasıl geçiyor?

Günlerim genellikle çok hareketli geçiyor. Sosyal bir insan olsam da kendi kendime kaldığım saatleri ipe çekiyorum. İçimde iki insan var sanki. Biri hep kendiyle kalmak isteyen ve onu hiçbir şeye değişmeyen. Bir de ailesi ve arkadaşlarıyla vakit geçirmeye bayılan. Bu sebeple günün ilk saatlerini sadece kendime ayırıyorum. Sabah ritüellerim benim olmazsa olmazım, nefes alma şeklim. Arkasından gün neyi getirirse onu kucaklayan bir insan olarak hayata karışıyorum aşkla...

Gelecek projelerin neler?

8 martta gerçekleşecek ikinci kişisel sergime hazırlanıyorum.

Hayata bakış açın?

Ubuntu felsefesinde olduğu gibi "Ben, ben olduğum için sen, sensin".

Tıpkı bir vücudun hücreleri gibi birbirimize bağlı ve edilgeniz. İlerlemek için aynı anda adım atmak zorundayız. Birbirimizle dengede ve uyum içinde olduğumuz kadar iyi ve çevremizde gelişen tüm olaylardan bunu sağlayamadığımız kadar sorumluyuz.

Zor zamanlarınızda sana en fazla güç katan ne olur?

Yaradan'la irtibatta olmak ve hayatta hiçbir şeyin kalıcı olmadığını sıklıkla kendime hatırlatarak, 'bu da geçer' diyebilmek.